

ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๓๔๙๐

ศาลากลางจังหวัดยะรัง
ถนนอุตรกิจ กบ ๕๑๐๐

๑๐ กฤกฏาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การสนับสนุนการใช้วัตถุดิบยางธรรมชาติเพื่อนำไปสร้างพื้นสู่ล้านกรีฑา และพื้นลานอเนกประสงค์
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์กรปกครองส่วนจังหวัดยะรัง และนายกเทศมนตรีเมืองยะรัง
อ้างถึง หนังสือจังหวัดยะรัง ด่วนที่สุด ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๓๔๙๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วน ที่ มท ๐๔๐๘.๒/ว ๑๓๗๖
ลงวันที่ ๒ กฤกฏาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดยะรังได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ในทุกมิติจากยางพารา ตามแนวโน้มนโยบายของคณะกรรมการส่งเสริมฯ ด้วย ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด นั้น

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ มาตรฐานเลขที่ มอก. 2682 – 2558 และ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พื้นสังเคราะห์ มาตรฐานเลขที่ มอก. 2683 – 2558 รายละเอียดเอกสารที่ส่งมาด้วย ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๑ (๒) กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศไทย โดยในกรณีพัสดุ ที่ต้องการซื้อหรือจ้างทำมีประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้วให้กำหนดรายละเอียดหรือคุณลักษณะเฉพาะหรือรายการในการก่อสร้างตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดังนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบฯ ดังกล่าว จึงขอส่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมข้างต้นมาเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ เป็นแนวทางในการจัดหาพื้นสู่ล้านกรีฑา พื้นอเนกประสงค์ อันเป็นการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบ ยางพาราธรรมชาติในประเทศตามนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการส่งเสริมฯ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน เขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติตัว

ขอแสดงความนับถือ

นายธงชัย รุ่งเรือง
(นายผู้จัดการ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดยะรัง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร/โทรสาร ๐-๗๕๕๖๑-๑๙๙๙ , ๐-๗๕๕๖๒-๒๕๓๗

ด่วน

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว.๑๗๗๙

เรท ๑๔๔๔๖
วันที่ ๖ ก.ค. ๒๕๖๘
๑๙๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและนักวัฒนธรรม
ถนนนราธิวาส ๔๘๐๒
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
วันที่ ๐ ๗ ก.ค. ๒๕๖๘

๒๕๕๘

เรื่อง การสนับสนุนการใช้หอตุลีบยางธรรมชาติเพื่อนำไปสร้างพื้นที่สุ่ลมกรีฑา และพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๓๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๖๙๔ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์

๒. สำเนาประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๖๙๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พื้นสังเคราะห์

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือถึงจังหวัดเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ในทุกมิติจากยางพารา ตามแนวโน้มนโยบายของ คณะกรรมการความสงบแห่งชาติข้างต้น โดยถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง อย่างเคร่งครัด นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศกำหนด มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๖๘๒ – ๒๕๕๘ ตามสิ่งที่ ส่งมาด้วย ๑ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พื้นสังเคราะห์ มาตรฐานเลขที่ มอก. ๒๖๘๓ – ๒๕๕๘ ตามสิ่งที่ ส่งมาด้วย ๒ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๑ (๒) กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้พัสดุที่ผลิตในประเทศไทย โดยในกรณีพัสดุ ที่ต้องการซื้อหรือจ้างทำมีประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้วให้กำหนดรายละเอียดหรือ คุณลักษณะเฉพาะหรือรายการในการก่อสร้างตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดังนั้น เพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามระเบียบฯ ดังกล่าว จึงขอส่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมข้างต้นมาเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ใช้เป็น...

ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำพื้นฐานกิริยา พื้นอเนกประสงค์ อันเป็นการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบ
ยางพาราธรรมชาติในประเทศตามนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการสงเคราะห์ฯต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ดร. ณัฐพงษ์

(นายโชคชัย เดชอมรรัชย์)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาเศรษฐกิจประจำปี
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๕๒๒
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๔๙

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๙๙๔ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
เม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ มาตรฐานเลขที่ นสก. ๒๖๘๒ - ๒๕๕๘ ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

จักรภพ พาสุกวนิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์

1. ขอนำข้อ

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการของเม็ดยางสีและเม็ดยางดำที่เป็นส่วนประกอบในการทำพื้นสังเคราะห์

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังค่อไปนี้

- 2.1 เม็ดยางสีใช้ทำพื้นสังเคราะห์ ซึ่งด่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า "เม็ดยางสี" หมายถึง เม็ดยางที่มีส่วนผสมของยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ มีขนาดประมาณ 1 mm ถึง 4 mm ใช้โดยน้ำหนักของพื้นสังเคราะห์ สูตรานกรีฑาหรือพื้นสังเคราะห์อเนกประสงค์ เพื่อให้เกิดแรงเสียดทาน
- 2.2 เม็ดยางดำใช้ทำพื้นสังเคราะห์ ซึ่งด่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า "เม็ดยางดำ" หมายถึง เม็ดยางที่มีส่วนผสมของยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ มีขนาดประมาณ 1 mm ถึง 3 mm ใช้เป็นส่วนประกอบของพื้นชั้นล่างของพื้นสังเคราะห์สูตรานกรีฑาหรือพื้นสังเคราะห์อเนกประสงค์

3. ประเภท

- 3.1 เม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1 เม็ดยางสี

3.1.2 เม็ดยางดำ

4. คุณลักษณะที่ต้องการ

4.1 สัดส่วนของยางธรรมชาติ

4.1.1 เม็ดยางสีต้องมีสัดส่วนของยางธรรมชาติไม่น้อยกว่า 55% ของเนื้อยางทั้งหมด

4.1.2 เม็ดยางดำต้องมีสัดส่วนของยางธรรมชาติไม่น้อยกว่า 95% ของเนื้อยางทั้งหมด และปริมาณเม็ดยางต้องไม่ต่ำกว่า 30% ของเนื้อวัสดุทั้งหมด

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.1

4.2 สมบัติทางฟิสิกส์ (เฉพาะเม็ดยางสี)

เม็ดยางสีต้องมีสมบัติทางฟิสิกส์เป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สมบัติทางพิสิกส์ของเม็ดยางสี
(ข้อ 4.2)

ที่	รายการ	เกณฑ์ที่กำหนด	การทดสอบ
1	ความหนาแน่น ต้องไม่เกิน g/cm^3	1.60	ข้อ 8.2
2	ความแข็ง ชอร์ A (Shore A)	75 ± 5	ข้อ 8.3
3	ความต้านแรงดึง ไม่น้อยกว่า MPa	4	ข้อ 8.4
4	ความยืดเมื่อขาด ไม่น้อยกว่า %	350	ข้อ 8.4
5	การปั๊มเร่ง <ul style="list-style-type: none"> - ความแข็ง เป็นเดนเพลส์ไม่เกิน ชอร์ A - ความต้านแรงดึง เป็นเดนเพลส์ไม่เกิน % - ความยืดเมื่อขาด ลดลงไม่เกิน % 	<ul style="list-style-type: none"> ± 5 ± 50 50 	ข้อ 8.5
6	ความแตกต่างของสีหลังจากทดสอบความคงทน ต่อสภาพลมฟ้าอากาศโดยวิธีเร่งภาวะ	ต้องไม่ต่างกว่าเกรดสเกล ระดับ 3	ข้อ 8.6

5. การบรรจุ

- 5.1 ให้บรรจุเม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ในภาชนะบรรจุที่สะอาด แข็งแรง ปิดได้สนิท และป้องกันความเสียหาย
ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างขนส่งและเก็บรักษาได้
- 5.2 นำหนักสุทธิต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ผลิตภัณฑ์

6. เครื่องหมายและกลาก

- 6.1 ที่ภาชนะบรรจุเม็ดยางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ทุกภาชนะบรรจุ อ่างน้ำดองมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้ง
รายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัด และชัดเจน
  - (1) ชื่อผลิตภัณฑ์
  - (2) น้ำหนักสุทธิ เป็น กิโลกรัม
  - (3) เดือน ปีที่ทำ หรือรหัสรุ่นที่ทำ
  - (4) ชื่อผู้ทำ หรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ต้องมีความหมายตรงกันภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

7. การซักตัวอย่างและเกณฑ์การตัดสิน

- 7.1 การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสินให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

8. การทดสอบ

8.1 ปริมาณของรูมชาติ

ทดสอบตาม ISO 9924-1 โภชนาศึกษาเทอร์มอแกรวิเมติก (Thermogravimetric Analysis)

8.2 ความหนาแน่น

ทดสอบตาม ASTM D792 โภชนาศึกษาแห่งที่น้ำ

8.3 ความแข็ง

ทดสอบตาม ASTM D2240 ด้วยเครื่องคุโรมิเตอร์แบบ A (Durometer Type A)

8.4 ความต้านแรงดึงและความซึมเมื่อขาด

ทดสอบตาม ISO 37 ตัดชิ้นทดสอบเป็นรูปดั้งบีบเล็บชนิดที่ 1

8.5 การบ่มเร่ง

ทดสอบตาม ISO 188 วิธีอุ่นตัวลง (air-oven method) ที่อุณหภูมิ $(70 \pm 2)^\circ\text{C}$ เป็นเวลา (72 ± 2) ชม. แล้วนำไปทดสอบความแข็งตามข้อ 8.3 และ ความต้านแรงดึงและความซึมเมื่อขาดตามข้อ 8.4

8.6 ความแตกต่างของสีหลังทดสอบความคงทนต่อสภาพลมฟ้าอากาศโดยวิธีเร่งภาวะ

ตัดชิ้นตัวอย่างให้มีขนาดความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่า 75 mm และ 150 mm ตามลำดับ เป็นชิ้นทดสอบจำนวน 3 ชิ้น จากนั้นนำเข้าในทดสอบไปทดสอบตาม ASTM G 154 โภชนาศึกษาได้แสงอัลตราไวโอเลต (UVA) ที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 8 ชม. และในบรรดาการที่อ่อนตัวขึ้นน้ำที่อุณหภูมิ 50°C เป็นเวลา 4 ชม. ทำสลับกันจนครบ 168 ชม. วัดความแตกต่างของสีชิ้นตัวอย่างที่ทดสอบแล้วกับชิ้นตัวอย่างที่ไม่ได้ทดสอบ (controlled specimen) เป็นเกรดสีปกติ

ภาคผนวก ก.

การซักด้วยข่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 7.1)

- ก.1 รุน ในที่นี้ หมายถึง เม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ที่มีส่วนผสมเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่ง
มอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 การซักด้วยข่างและการซ่อนรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักด้วยข่างที่กำหนดค่าไว้ใน หรืออาจใช้แผนการ
ซักด้วยข่างอื่นที่เกี่ยบทั้งทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
- ก.2.1 การซักด้วยข่างและการซ่อนรับทำหัวรับการทดสอบการบรรจุ และเครื่องหมายเคลื่ลาก
- ก.2.1.1 ให้ซักด้วยข่างโดยวิธีสูญเสียกรุนเดียวกันจำนวน 3 หน่วย
- ก.2.1.2 ตัวอย่างทุกด้วยข่างด้องเป็นไปตามข้อ 5. และข้อ 6. จึงจะถือว่าเม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์รุนนี้
เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.2.2 การซักด้วยข่างและการซ่อนรับทำหัวรับรายการสักส่วนของข่างธรรมชาติ
- ก.2.2.1 ให้ซักด้วยข่างโดยวิธีการสูญเสียกรุนเดียวกันจำนวนเพียงพอสำหรับการทดสอบ
- ก.2.2.2 ตัวอย่างด้องเป็นไปตามข้อ 4.1 จึงจะถือว่าเม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์รุนนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่
กำหนด
- ก.2.3 การซักด้วยข่างและการซ่อนรับทำหัวรับสมบัติทางฟิสิกส์
- ก.2.3.1 ให้ซักด้วยข่างแผ่นขางก้อนที่จะถูกตัดเป็นเม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์จำนวนเพียงพอสำหรับการ
ทดสอบในรายการตามข้อ 4.2
- ก.2.3.2 ตัวอย่างด้องเป็นไปตามข้อ 4.2 ทุกรายการ จึงจะถือว่าเม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์รุนนี้เป็นไปตาม
เกณฑ์ที่กำหนด
- ก.3 เกณฑ์ตัดสิน
- ตัวอย่างเม็ดขางใช้ทำพื้นสังเคราะห์ด้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1.2 ข้อ ก.2.2.2 และข้อ ก.2.3.2 จึงจะถือว่าเม็ดขาง
ใช้ทำพื้นสังเคราะห์นั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้

ປະກາສກຮຽງອຸດສາຫກຮຽມ

ฉบับທີ ២០២៥ (ພ.ສ. ២៥៥៥)

ອອກຕາມຄວາມໃນພະຮາຊບໍ່ຢູ່ຕົມາຕຮ້ານຜລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ

ພ.ສ. ២៥១១

ເຮືອ ກໍານົດມາຕຮ້ານຜລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ພື້ນສັງເກຣະໜ້າ

ອາຫັນຈາກຕາມຄວາມໃນນາທຣາ ១៥ ແຫ່ງພະຮາຊບໍ່ຢູ່ຕົມາຕຮ້ານຜລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ພ.ສ. ២៥១១ ຮັ້ນນົດວ່າການກະທຽງອຸດສາຫກຮຽມອອກປະກາສກໍານົດມາຕຮ້ານຜລິຕກັນທີ່ອຸດສາຫກຮຽມ
ພື້ນສັງເກຣະໜ້າ ນາຕຮ້ານເລຂທີ່ ມອກ. 2683 - 2558 ໄວ ດັ່ງນີ້ແລ້ວເອີ້ນຕ່ອທ້າຍປະກາສນ້າ
ທັງນີ້ ໄກສະແດງແຕ່ວັນທີປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານເບກຍາເປັນດັ່ນໄປ

ປະກາສ ດນ ວັນທີ ២៥ ພຸດັກຄມ ພ.ສ. ២៥៥៥

ຈັກນົດທີ່ ພາສຸກວຸນິຫ
ຮັ້ນນົດວ່າການກະທຽງອຸດສາຫກຮຽມ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พื้นสังเคราะห์

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการของพื้นสังเคราะห์ ได้แก่ พื้นสังเคราะห์ถูกานกรีฑาและพื้นสังเคราะห์อ่อนก่อประสรงค์ ไม่รวมถึงการออกหมายและการติดตั้ง
- 1.2 ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพื้นสังเคราะห์ถูกานกรีฑาและพื้นสังเคราะห์อ่อนก่อประสรงค์ที่มีคุณสมบัติเป้าไปด้านมาตรฐานนี้ไม่ได้รับรองการมาตรฐานเจ็บที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งาน

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 พื้นสังเคราะห์ หมายถึง พื้นผิวที่สร้างจากวัสดุสังเคราะห์อื่นๆ เพื่อทดแทนพื้นผิววัสดุจากธรรมชาติ เช่น หิน กระเบน หรือหินปู
- 2.2 พื้นสังเคราะห์ถูกานกรีฑา ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “พื้นถูกานกรีฑา” หมายถึง พื้นผิวที่สร้างขึ้นด้วยวัสดุสังเคราะห์สำหรับการแบ่งห้องกรีฑา
- 2.3 พื้นสังเคราะห์อ่อนก่อประสรงค์ ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “พื้นอ่อนก่อประสรงค์” หมายถึง พื้นผิวที่สร้างขึ้นด้วยวัสดุสังเคราะห์สำหรับใช้ปูพื้นสนามกีฬา ทางเดิน สวนสุขภาพ และสนามเด็กเล่น อาจมีหรือไม่มีวัสดุเคลือบผิวชั้นบน ขึ้นอยู่กับการใช้งาน

3. ขั้นตอนการ

- 3.1 พื้นสังเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 3.1.1 ประเภท A
- 3.1.2 ประเภท B
- 3.1.3 ประเภท C

หมายเหตุ ให้ประเภท A และ ประเภท B เป็นพื้นถูกานกรีฑาและประเภท C เป็นพื้นอ่อนก่อประสรงค์

4. วัสดุ

- 4.1 เม็ดข่างที่นำมาเป็นส่วนผสมเพื่อใช้ทำพื้นสังเคราะห์ ต้องมีสมบัติทางฟิสิกส์เป็นไปตาม มอก. 2682 ข้อ 4.2

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

5.1 พื้นสังเคราะห์

ต้องมีสมบัติทางฟิสิกส์เป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สมบัติทางฟิสิกส์ของพื้นสังเคราะห์
(ข้อ 5.1)

ที่	รายการ	หน่วย	ประเภท A	ประเภท B	ประเภท C	การทดสอบ
1	การลดลงของแรงกระแทก ต้องมีค่า อչุ่งระหว่าง	%	35 – 50	25 – 50	15 – 50	ข้อ 7.2
2	การยุบตัวในแนวตั้ง ต้องมีค่าอչุ่งระหว่าง	mm	0.6 – 2.5	0.5 – 3.0	-	ข้อ 7.3
3	ค่านิรภัยเดินทางของพื้นผิว ต้องมีค่า ไม่ต่ำกว่า		47	47	-	ข้อ 7.4
4	สมบัติแรงดึง					ข้อ 7.5
	- ความต้านแรงดึง ต้องไม่น้อยกว่า	MPa	0.5	0.4	0.2	
	- ความยืดเมื่อขาด ต้องไม่ต่ำกว่า	%	40	35	20	
5	ความหนาแน่นของสี ต้องไม่ต่ำกว่า	เกรดสเกล ระดับ	4	4	4	ข้อ 7.6
6	ความเด็กด่างของสีหลังทดสอบ ความคงทนต่อสภาพลมฟ้าอากาศ โดยวิธีเร่งภาวะ ต้องไม่ต่ำกว่า	เกรดสเกล ระดับ	3	3	3	ข้อ 7.7

6. การซักตัวอย่างและเกณฑ์การตัดสิน

6.1 การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสินให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

7. การทดสอบ

7.1 สภาพการทดสอบ

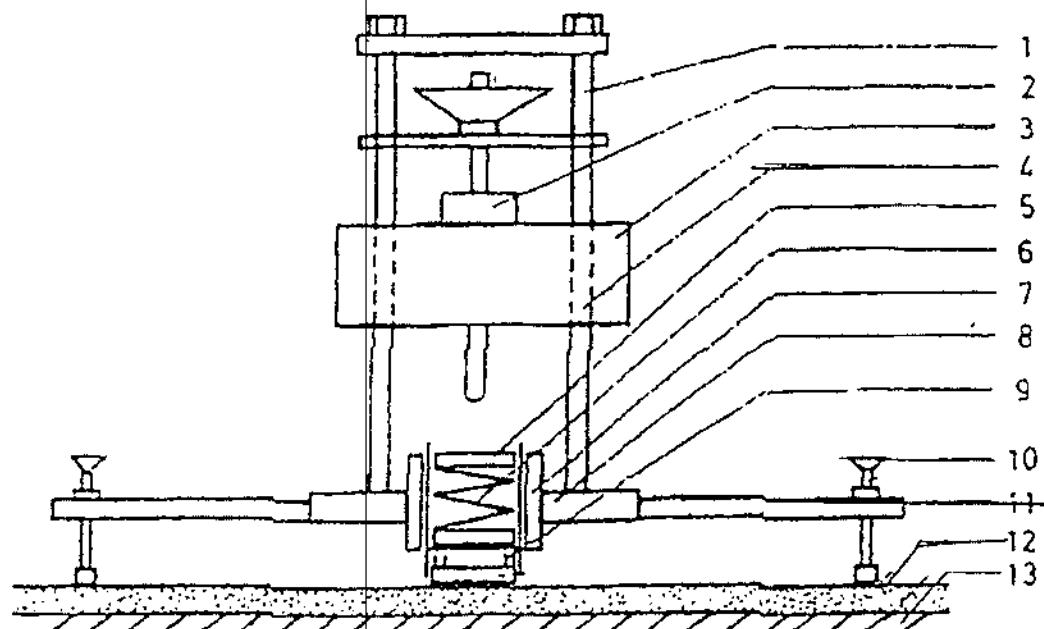
หากมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น กำหนดให้อุณหภูมิของการทดสอบอยู่ในช่วง 10°C ถึง 40°C

7.2 การทดสอบของแรงกระแทก

7.2.1 เครื่องทดสอบ

(1) เครื่องเบอร์ลินอะทีฟีซีรีลแอทเลติก (Berlin Artificial Athlete หรือ BAA) เพื่อทดสอบการลดลงของแรงกระแทก ตามรูปที่ 1 ชิ้นส่วนประกอบดังต่อไปนี้

- น้ำหนัก (20 ± 0.05) kg
- สปริงขนาด (2000 ± 60) N/mm
- ฐานรับน้ำหนักดักกระแทก เส้นผ่าศูนย์กลาง 70 mm
- ฐานขาตั้งเครื่องทดสอบ รัศมี 500 mm
- ความสูงของการปล่อยแรงกระแทก 55 mm
- น้ำหนักรวมของฐานรับน้ำหนักดักกระแทก อุปกรณ์วัดค่าแรง และ สปริง (3 ± 0.5) kg

1 คือ เสา	8 คือ ฐานประคอง
2 คือ ที่ยึดน้ำหนักดักกระแทก	9 คือ อุปกรณ์วัดค่าแรง
3 คือ น้ำหนักดักกระแทก	10 คือ ขาตั้งเครื่องทดสอบ
4 คือ แนวการตอกกระแทก	11 คือ ฐานขาตั้ง
5 คือ ฐานรับน้ำหนักดักกระแทก	12 คือ พื้นสั่งเคราะห์
6 คือ สปริง	13 คือ พื้นแข็ง
7 คือ ท่อบรรจุสปริง	

รูปที่ 1 เครื่องมือทดสอบการลดลงของแรง
(ข้อ 7.2.1)

7.2.2 วิธีทดสอบ

ปล่อยน้ำหนัก 20 kg ให้ค่าความเบนลงสู่ฐานรับน้ำหนักด้วยแรงต้าน ซึ่งส่งแรงผ่านสปริงไปยังฐานรับแรง และอุปกรณ์วัดค่าแรงที่วางอยู่บนพื้นสังเคราะห์ โดยอุปกรณ์วัดค่าแรงจะต่อเข้ากับเครื่องอ่านค่าแรง กระแทก (force transducer) เพื่อบันทึกค่าแรงสูงสุดในระหว่างการกระแทกบนพื้นสังเคราะห์ (F_s) เปรียบเทียบแรงสูงสุดกับผลการทดสอบบนพื้นคอนกรีต หนา 15 cm (F_c) ทำการทดสอบที่อุณหภูมิของบรรดาอากาศโดยต้องบันทึกอุณหภูมิของพื้นผิวและอุณหภูมิบรรดาอากาศขณะทดสอบค้าง

7.2.3 การคำนวณ

$$\text{การลดลงของแรง (\%)} = \left(1 - \frac{F_s}{F_c}\right) \times 100$$

เมื่อ F_s คือ ค่าแรงที่อ่านจากพื้นคอนกรีต หน่าขเป็นนิวตัน

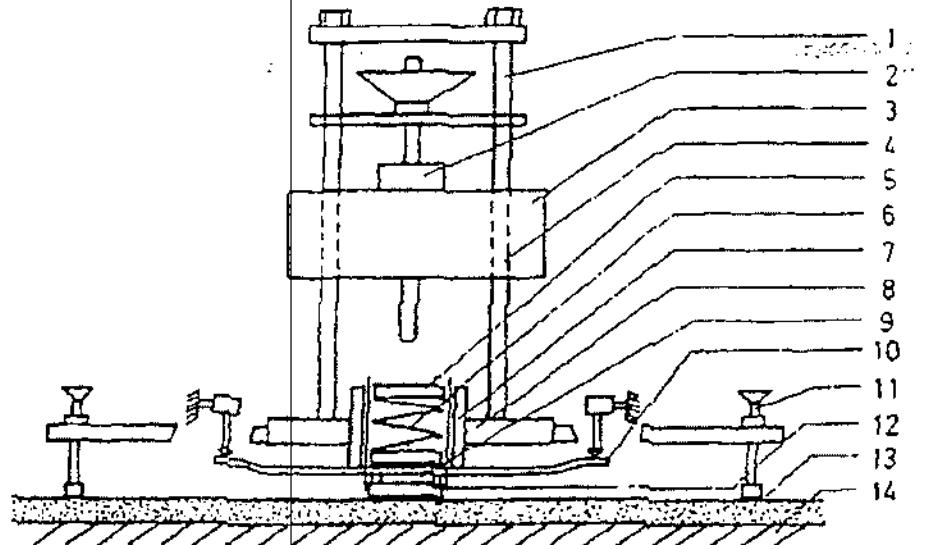
F_c คือ ค่าแรงที่อ่านจากพื้นคอนกรีต หน่าขเป็นนิวตัน

7.3 การยุบตัวในแนวตั้ง (modified vertical deformation)

7.3.1 เครื่องทดสอบ

(1) เครื่องทดสอบใช้เครื่องสร้างดุลการท่อไฟเซอร์แอลลีท (Stuttgart Artificial Athlete หรือ SAA) เพื่อทดสอบการยุบตัวในแนวตั้ง ตามรูปที่ 2 มีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

- น้ำด (20 ± 0.05) kg
- สปริงขนาด (40 ± 1.5) N/mm
- ฐานรับน้ำหนักด้วยกระแทก เส้นผ่านศูนย์กลาง 70 mm ที่มีแขนหันออกไปด้านข้างในแนวราบ เพื่อไปสัมผัสด้วยตัวตรวจวัดการยุบตัวในแนวตั้ง
- น้ำหนักวงของฐานรับน้ำหนักด้วยกระแทก และอุปกรณ์วัดค่าแรง และ สปริง (3 ± 0.35) kg
- ห้องสำหรับบรรจุสปริงที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางค้านใน (71 ± 0.1) mm
- ฐานขาตั้งพร้อมสกรูสำหรับปรับตำแหน่งในแนวตั้ง โดยมีระดับระหว่างขาตั้งและศูนย์กลางของฐานขาตั้ง อ่ายกว่า 250 mm
- ที่สีด้น้ำหนักด้วยกระแทกสำหรับจับชิดและปล่อยน้ำหนักด้วยกระแทก ที่สามารถปรับความสูง การปล่อยแรงกระแทก ระหว่างส่วนล่างของน้ำหนักด้วยกระแทกกับส่วนบนของสปริงให้มีความแม่นยำ ± 1.0 mm
- ตัวตรวจวัดการยุบตัว 2 ข้างที่มีช่วงการวัด ± 10 mm ซึ่ดีดอยู่กับฐานรับแรงที่แยกจากเครื่อง SAA ที่มีความแม่นยำ ± 0.05 mm และมีระดับระหว่างตัวตรวจวัดและแกนกลางตัวเครื่อง ≤ 125 mm
- เครื่องบันทึกข้อมูลทั้งค่าแรงและค่าการยุบตัวที่สามารถอ่านค่าได้ประมาณ 50 ค่าต่อการทดสอบเดียวครั้ง และนำผลการทดสอบไปคำนวณหรือแสดงผล

1 คีอ เสา	8 คีอ ฐานประดิษฐ์
2 คีอ ที่ชี้ค่าน้ำหนักตอกกระแทก	9 คีอ อุปกรณ์วัดค่าแรง
3 คีอ น้ำหนักตอกกระแทก	10 คีอ ตัวตรวจวัดการบุบตัว
4 คีอ แนวการตอกกระแทก	11 คีอ ขาตั้งเครื่องทดสอบ
5 คีอ ฐานรับน้ำหนักตอกกระแทก	12 คีอ ฐานขาตั้ง
6 คีอ สนปริง	13 คีอ พื้นสังเคราะห์
7 คีอ ห้องน้ำสำหรับบรรจุสนปริง	14 คีอ พื้นแข็ง

รูปที่ 2 เครื่องมือทดสอบการบุบตัวในแนวตั้ง
(ข้อ 7.3.1)

7.3.2 วิธีทดสอบ

- (1) วางเครื่องมือในแนวตั้ง โดยให้ฐานขาตั้งสัมผัสกับพื้นสังเคราะห์ ตั้งความสูงของน้ำหนักตอกกระแทกถึงส่วนบนของสนปริงไว้ที่ (120 ± 0.25) mm และตัวตรวจวัดการบุบตัวต้องติดตั้งตามข้อ 7.3.1 หลังจากติดตั้งเครื่องมือเสร็จแล้วปรับค่าระยะเริ่มต้นของแรงและระยะการบุบตัวให้เป็นศูนย์ เมื่อเครื่องบันทึกค่าแรงและค่าการบุบตัว
- (2) ปล่อยน้ำหนัก 20 kg ให้ตกบนสนปริง ซึ่งจะส่งแรงกระแทกไปยังฐานรับแรงและอุปกรณ์วัดค่าแรงที่วางอยู่บนพื้นสังเคราะห์ โดยอุปกรณ์วัดค่าแรงต่อเข้ากับเครื่องจ่ายอัมป์ค่าแรงกระแทก เพื่อบันทึกค่าแรงสูงสุดระหว่างการตอกกระแทก ($F_{\max}$) พร้อมกับบันทึกการเปลี่ยนแปลงของการบุบตัวใน

แนวตั้งของขาตั้งเครื่องทดสอบ โดยการอ่านค่าจากดิจิตาร์วัดการบุบตัวที่ติดอยู่กับฐานรับแรงของเครื่องทดสอบ เพื่อให้ได้ค่าการบุบตัวสูงสุดของพื้นสังเคราะห์ระหว่างการทดสอบครั้งแรก (V_{max})

- (3) ขอก้น้ำหนักทดสอบเทากลับไปปิดดินที่ด้านหน้าเพื่อความถูกต้องและปรับระดับความสูงของน้ำหนักทดสอบเทากลับเป็น ทำกราฟทดสอบอีก 2 ครั้งที่ต่ำแห่นั่งเดิม โดยใช้ช่วงระยะเวลาห่างกัน (60 ± 30) s การบุบตัวในแนวตั้งคำนวณจากค่าเฉลี่ยของการทดสอบครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

7.3.3 การคำนวณ

$$D = \frac{1500}{F_{max}} \times f_{max}$$

เมื่อ 1500 คือ ค่าคงที่ หน่วยเป็นนิวตัน

D คือ การบุบตัวในแนวตั้ง หน่วยเป็นมิลลิเมตร

f_{max} คือ การบุบตัวสูงสุดของพื้นสังเคราะห์ระหว่างการทดสอบครั้งแรก หน่วยเป็น มิลลิเมตร

F_{max} คือ แรงสูงสุดระหว่างการทดสอบครั้งแรก หน่วยเป็นนิวตัน

7.4 ค่าแรงเสียดทานของพื้นผิว

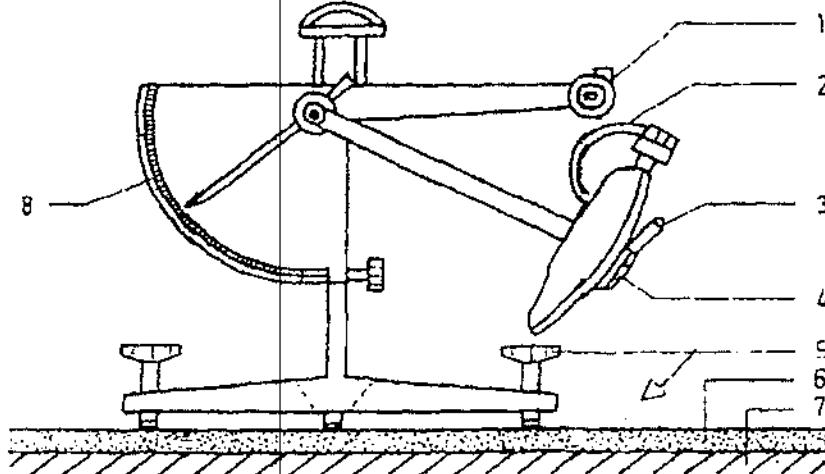
7.4.1 เครื่องมือทดสอบ

- (1) เครื่องบริติชเพนคลัมทดสอบ (British pendulum tester หรือ BPT) หรือเรียกว่าเครื่องทดสอบความด้านการลื่น (portable skid resistance tester) ตามมาตรฐาน ASTM E303 เพื่อทดสอบค่าแรงเสียดทานของพื้นสังเคราะห์ ตามข้อปฏิที่ 3

7.4.2 วิธีทดสอบ

- (1) ติดตั้งเครื่องมือทดสอบให้ได้ระดับกับพื้นแบบพื้นเรียบ เพื่อป้องกันการเบี่ยงเบนของระดับระหว่างการปล่อยแขนเทวิ่งดอนทดสอบ ขกระดับปลายแขนเทวิ่งให้สูงขึ้นเล็กน้อยโดยไม่ให้สัมผัสถูกพื้นสังเคราะห์และให้แขนเทวิ่งแกว่งให้อ่อนยั่งอิสระ แล้วบันทึกค่าที่อ่านได้ถ้าค่าที่ได้ไม่เป็นศูนย์ให้ปรับเหวนเสียดทาน แล้วทำการทดสอบซ้ำนั้นกระซิ่งให้ค่าศูนย์
- (2) ปรับระยะให้แขนบนแขนเทวิ่งสัมผัสถูกพื้นสังเคราะห์ (จากข้างหนึ่งของแนวตั้งสูงอีกข้างหนึ่ง) ออกราวๆ 125 mm ถึง 127 mm ขึ้นความสูงของแขนเทวิ่งไว้ในตำแหน่งนี้และตรวจสอบระยะทางของการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ดึงแขนเทวิ่งแขนเทวิ่งให้อยู่ในแนว 90° กับพื้นสังเคราะห์โดยใช้ไวท์ปุ่มปล่อย

- (3) ราคน้ำผิวนทดสอบด้วยน้ำสะอาดแล้ว ปล่อยแขนเหวี่งทดสอบครั้งแรกแต่ไม่บันทึกค่า เมื่อปล่อยแขนเหวี่งให้ไปสัมผัสถักด้าอย่างพื้นสัมเคราะห์ตามระยะความยาวที่ตั้งไว้ แล้วแขนเหวี่งจะหลักเป็นชี้ (lazy pointer) ไปยังตำแหน่งแขนเหวี่งที่ไปได้สูงสุดบนสะเก็ด

1 คือ ปุ่มปล่อยแขนเหวี่ง	5 คือ ขาตั้งเครื่องทดสอบ
2 คือ ที่ดึงแขนเหวี่ง	6 คือ พื้นสัมเคราะห์
3 คือ ปุ่มขีดข้าง	7 คือ พื้นแข็ง
4 คือ ขางสัมผัสพื้นสัมเคราะห์	8 คือ สะเก็ด

รูปที่ 3 เครื่องมือทดสอบค่าแรงเสียทานของพื้นผิว

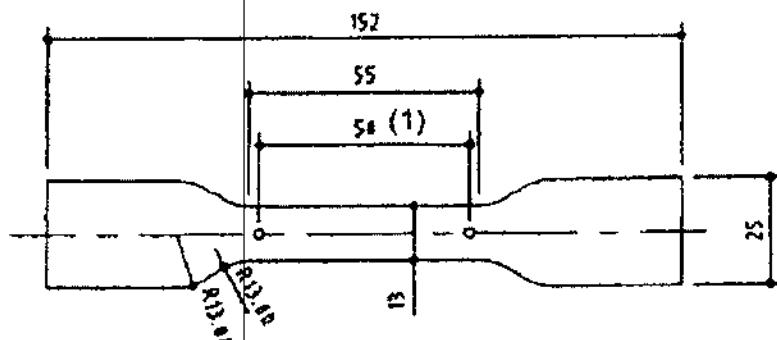
(ข้อ 7.4.1)

- (4) จากนั้นดึงแขนเหวี่งกลับไปอีก 1 ครั้งที่ปุ่มปล่อยตามเดิม แล้วปล่อยแขนเหวี่งอีก 5 ครั้ง บันทึกค่าที่อ่านได้ของแรงแกร่งในแต่ละครั้ง คำนวณค่าเฉลี่ยจาก 5 ค่าที่ทดสอบ ผลการทดสอบนี้เป็นผลทดสอบแบบเมซิก (wei result)

7.5 สมบัติแรงดึง

- 7.5.1 ตัดตัวอย่างเป็นรูปคิมม์เบลล์ตามความหนาเดิมของตัวอย่างในการหาค่าความต้านแรงดึงและความยืดเมื่อขาด รูปร่างตัวอย่างเป็นรูปคิมม์เบลล์ แสดงในรูปที่ 4 ทำการปรับสภาวะของชิ้นตัวอย่างที่ 23°C เป็นเวลา 24 h จากนั้นนำมาทดสอบที่ 100 mm/mm อาจมีกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานกับความเครียดแสดงในระหว่างการทดสอบด้วย

หมายเหตุ ให้ใช้ตัวอย่างพื้นสังเคราะห์ที่เตรียมขึ้นมาเป็นตัวอย่างทดสอบ หรือใช้ตัวอย่างที่ดัดแปลงจากพื้นสังเคราะห์ที่ติดตั้งจริงในกรณีที่มีข้อโต้แย้ง ถ้ามีความจำเป็นต้องดัดแปลงตัวอย่างจากพื้นสังเคราะห์ที่ติดตั้งจริง ให้ดัดแปลงทุกตัวที่ไม่สำคัญสำหรับการแข็งขัน เช่น มุมของผู้ชุมข้างสนามแข็ง หรือตำแหน่งปลายสุดของสนามแข็งขัน ในกรณีที่จะงงพื้นที่ของตัวอย่างเพราะมีข้อบกพร่องตรงๆ นั้นให้ดัดแปลงจากพื้นที่ที่มีการสึกน้อยในบริเวณนั้นๆ

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 4 คันบีบเล็บสำหรับการทดสอบสมบัติแรงดึง
(ข้อ 7.5.1)

- 7.5.2 ทำการทดสอบอย่างน้อย 4 ตัวอย่าง ผลการทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ยหักหมก และความต่างของผลการทดสอบระหว่างแต่ละตัวอย่างต้องไม่น่ากว่า 5%
- 7.5.3 ในกรณีของพื้นสังเคราะห์ที่ทำจากโพลีурีเทนส่วนประกอบเดียว (single component polyurethane) หรือโพลีурีเทนที่คงรูปด้วยความชื้น (moisture-curing polyurethane) ก่อนนำมาทดสอบต้องเก็บตัวอย่างไว้อย่างน้อย 14 วัน การทดสอบต้องกว่าที่กำหนดให้ทำการทดสอบช้าๆ สำหรับตัวอย่างต่อไป โดยการเก็บตัวอย่างไว้หนานานขึ้นอีก 14 วัน หรือใช้เวลาท่ากับที่ทำให้เกิดการคงรูปที่สภาวะเร่งในห้องปฏิบัติการ

7.6 สี

- 7.6.1 ทดสอบความสม่ำเสมอของสีด้วยค่าและวัดการเปลี่ยนแปลงของสีคัพเกรดสเกล (grey scale) ตามวิธีทดสอบของ ASTM D2616 ผ่านมาตรฐานเมื่อผลการทดสอบไม่ต่ำกว่าเกรดสเกลระดับ 4
- 7.6.2 บันทึกความไม่สม่ำเสมอของพื้นที่สีบนแผนผัง (site plan) ที่เตรียมไว้

7.7 ความแตกต่างของสีหลังทดสอบความคงทนต่อสภาพลมฟ้าอากาศโดยวิธีเร่งภาวะ

- 7.7.1 ทำการทดสอบตาม ASTM G154 โดยทดสอบภายใต้แสงอัลตราไวโอเลต (UVA) ที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 8 ชั่วโมง และในบรรทัดอากาศที่อุ่นตัวขึ้นมาที่อุณหภูมิ 50°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ทำสับกันจนครบ 168 ชั่วโมง ทดสอบต่างของสีระหว่างส่วนที่ได้รับแสงกับส่วนที่ไม่ได้รับแสง ต้องไม่ต่ำกว่าเกรดสเกลระดับ 3

ภาคผนวก ก.

การซักดูอ่าย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 6.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง พื้นผิวสัมผัสเคราะห์ชั้นคุณภาพเดียวกัน ท้าให้กรรมวิธีเดียวกันจากวัสดุที่มีส่วนผสมอย่างเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 การซักดูอ่าย่างและการซ่อนรับสำหรับคุณลักษณะที่ต้องการ ให้เป็นไปตามแผนการซักดูอ่าย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการซักดูอ่าย่างอื่นที่เกี่ยบท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
- ก.2.1 ให้ซักดูอ่าย่างพื้นผิวสัมผัสเคราะห์ที่ต้องเรียบขึ้นมาเป็นตัวอย่างทดสอบ ขนาด $30\text{ cm} \times 30\text{ cm}$ จำนวนอย่างน้อย 4 แผ่น หรือเพียงพอสำหรับการทดสอบในรายการตามข้อ 5.1
- ก.2.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.1 ทุกรายการ จึงถือว่าพื้นผิวสัมผัสเคราะห์รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.3 เกณฑ์ตัดสิน
ตัวอย่างพื้นผิวสัมผัสเคราะห์ต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.2 จึงถือว่าพื้นผิวสัมผัสเคราะห์นั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้